Ч. 108. Чернівці, пятниця дня 10. (23.) вересня 1904 р. Рочник XX.

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ що середи, пятниці і неділї, з тижневим додатком „РУСКА РАДА“.

Редакция, адміністр. і експедиция при улици Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від оплати почтової.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“ разом з „Рускою Радою“:
на цїлий рік . . . . . 20 К. — с.
„ пів року . . . . . 10 „ — „
„ чверть року . . . . 5 „ — „
„ місяць . . . . . . 1 „ 70 „

Поодиноке число „Буковини“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерати платні в Чернівцях.

ТЕРЕВЕНЇ Fr. L. Ztg.

Із кругів руского учительства одержуємо отсю відповідь „Fr. L. Ztg.“ на послїдну єї статю п. з. „Allerlei Brüder“:

Здавало ся, що „Fr. L. Ztg.“, відогравши при послїдних виборах таку незавидну ролю а la попиране Фльондора, спічне на „лаврах“, заверне ся з безпутя та щирою працею над орґанїзацию і єднанєм учителїв поправить важкі свої промахи. Та ся часопись а зглядно єї редактори живуть тільки криком та підюджуванєм; до позитивного труду у них хисту нема. Ось „Fr. L. Ztg.“ хоче ввести конче ворожнечу і роздор між руским учительством і тому вмовляє в буковиньских учителїв-Русинів, що учителї з Галичини — се по більшій части кариєровичі, доносчики і лизуни. Гадав яи хто, що „Fr. L. Ztg.“ опирає свої вискази на яких фактах. Та нї! „Fr. L. Ztg.“ нї звідси нї звідти обкидує болотом руских учителїв без найменшої при...ни. — Далї каже вона, що в ...ім числї руско-галицких ... як „Проміня“ (sic!) або „Ru...sche Revue“ (!) можна вичитати ... упослїджене руского народного ...ільництва в Галичинї і запитує: ...к може руске шкільництво піднести ся, коли ті, що покликані піднести єго, шукають за 50 злр. річно більше посад в иньших краях. Ну, щоби писати такі нїсенїтницї треба бути крайним іґнорантом або ...оловіком злобним і треба не знати ...ковито обставин галицких анї га...кого шкільництва. Таж се кож... знає, що учителї, що прийшли ...личини, се не кариєровичі чи ... там, але люди ідейні і по...ї, котрим добро і поступ ... лежало на серци, та що лиш ...ез се польска шляхта змусила ... переслїдованями в ріжний спосіб до еміґрациї на Буковину, де також ще лїпше працюють над руским селяньством. Впрочім, чи такий, хто є доносчик, лизун і т. д. потребує еміґрувати? Таж такому й там добре, бо шляхта любить таких. Редактори „Fr. L. Ztg.“, які так завертали очима до Фльондора повинні знати, що пани люблять, все одно чи польскі, чи румуньскі. А хочби і найшов ся який негідний учитель із поміж тих, що приїхали з Галичини, то чи з сего виходить, що всї они такі? Коли такий знайде ся, нехай „Fr. L. Ztg.“ наведе факт і напятнує єго. За се загал учительства певно не буде гнївати ся, але нехай вона не обкидає болотом цїле руске учительство! Чи так пише поступова ґазета, що хоче витикати блуди другим?

„Fr. L. Ztg.“ каже далї, що галицкі учителї роблять конкуренцию буков. учителям-Русинам. Розуміє ся, що се все голословна бляґа, але що то шкодить писати! „Fr. L. Ztg.“ хоче мнимою обороною учителїв роджених на Буковинї проти тих, що прибули з Галичини, з'єднати собі перших, щоб вони забули те, як виступала „Fr. L. Ztg.“ підчас виборів проти інтересу всїх Русинів-учителїв.

А вже прямо сьмішним видаєть ся нам висказ „Fr. L. Ztg.“, що галицка рада шкільна краєва жаданєм звороту пібраної стипендиї зискає — після льоґіки „Fr. L. Ztg.“ — учителїв для руских шкіл. Чи „Fr. L. Ztg.“ не знає або не хоче знати, що галицка краєва рада шкільна в руских школах власне не хоче мати учителїв-Русинів, тому кидає їх до західної Галичини між Мазурів? Се може „Fr. L. Ztg.“ вичитати що дня із галицких ґазет.

Вкінци „Fr. L. Ztg.“ бажає собі, щоби галицка рада шкільна краєва енерґічно виконала свій розпорядок в справі звороту стипендиї. (Читай: Polizei! Polizei!)

На конець порадимо ще раз редакциї „Fr. L. Ztg.“ ось що: місто того, щоб мішати ся до справи руского учительства і Русинів взагалї, та щоб обкидувати болотом загал руского учительства, нехай вона красше запізнасть ся та й більше розважає над тим, про що пише, а то такі статї, як „Allerlei Brüder“ в часописи, що хоче бути поступовим орґанам всего буковиньского учительства, прямий сором!

Учитель.

Полїтичний перегляд.

Буковиньский сойм.

Видїл краєвий розіслав уже запрошеня до поодиноких послів на перше засїдане соймове, що відбуде ся 10. жовтня. — О мандат із більшої посілости опорожнений через смерть пок. М. Мустаци старає ся субститут прокураториї др. Константин Ісопескул, який зголосив вже свою кандидатуру в еґзекутивнім комітетї більшої посілости.

Соймові вибори вибори в Стириї.

При виборах до стирийского сойму, що відбули ся в понедїлок вибрано в новокреованій четвертій куриї: одного социял-демократа (із міста Градця), двох клерикалів, одного християньского-социяла (антисеміта) і одного національного а одного клерикального Словінця. В двох виборчих округах прийде ще до стислїйшого вибору.

Коронация сербского короля.

Коронация Петра I. заповідала ся невідрадно. Почта приносила що дня листи із погрозами для морального вбійника Александра і Драґи, являли ся і „божевільні“, що кричали улицями: „Проч із убійниками короля!“ Супроти того завела полїция строгий догляд. Із дахів публицї заказано придивляти ся, за видців по вікнах зроблено відвічальними властителїв домів. Чужі держави також не дописали. Анґлїя не прислала нїякого заступника, а Росия заступила ся звичайним послом. Лише Австрия, Німеччина і Італїя вислали надзвичайних послів. В коронацийнім походї ступав лише один „помазаник божий“ — кн. Чорногорский. Отже коронация відбула ся не величаво але й без пригод, яких сподївала ся полїция.

Другий з'їзд буков. учителїв.

(Дальше).

Відтак слїдувало відчитане дальших привітів, які наспіли від С. Кеслера, голови звязку німецко-австрийских учителїв (із Мансверт), посла до долїшно-австрийского сойму і парляменту, учителя Зайца (із Відня), та від віцемарш. Стефана Смаль-Стоцкого, (із Одерберґу), Николая Василька (із Відня), Флореа Люпуа, відтак від митрополити Репти та від кількох учителїв, які не могучи прибути лично, бодай телеґрафічно заявили свою солїдарність із вічевими нарадами.

Нім приступлено до порядку дневного, ухвалили ще збори на внесене уч. Кіпера мол. ось таку заяву для Вільнодумного Союза:

„До Впов. Пана д-ра Авреля Ончула в Бернї.

Другий Зїзд буковиньских учителїв зазначує із незвичайним вдоволенем побіду Ваших товаришів партийних при послїдних виборах, як побіду вільнодумности і поступу над реакцию, висловлює заступникови „Вільнодумних“ товари... і має всяку певність, що вільнодумне сторонництво буде заступати інтереси учительства як інтереси народу. Ісакевич, предсїдатель.

При приступленю до порядку денного виголосив перший реферат про економічне положене учительства уч. Петровский із Солки.

Довгі роки вже боре ся учительство, як досї безуспішно, за поліпшене свого незавидного материяльного добробуту, але маємо повну надію, що се осягнемо. Поки що, у нас дбають про саму „школу“, не розуміючи хиба, що проживаюче в нуждї учительство не зможе просьвітити голодуючого мужика. Тут полила ся із уст бесїдника справдї проймаюча до живого одна страшна скарга на нужду учительства і селяньства. Бесїдник не добирав гарних слів і фраз. Нї, він дїлав лише тим, що виводив перед очи образи блїдих а немічних сїльских дїтий, які не мають чим путнїм дома поживити ся і йдуть до школи, де зустрічають ся часто (ось як се стало ся недавно в Ґурагуморі) із учителем, який теж примирає з голоду і йде до школи із тою сьвідомостию, що не лише він не має що їсти, але, що він не лишив дома кусня хлїба для дїтий і жінки. Якже можна тут думати про якісь успіхи науки?! А вигляди сеї справи тим невідраднїйші що школою й народом наша (себто волоска — *Ред.*) інтелїґенция не інтересує ся. Ій більше в голові „трікольор“ чим те, щоб мужик мав що вхопити до уст. — І ми учителї, добиваючись красшої платнї заздалегідь застерігаємо ся проти тому, щоби на ту цїль придавлювати селян більшими податками; на се мусять найти ся иньші жерела доходу. Дальше піддає бесїдник острій а заслуженій критицї дотеперішне поведене консисториї із винаймом фундацийних дібр та поступки боярщини, яка так злощасно держала досї Буковину в своїх тенетах. Та по тяжких хмарах, що прислонили наш небозвід полїтичний — кінчив бесїдник — прийшла буря, вибори. І прояснїло. Маймо проте повну надію, що і для нас прийде красша доля. Сеж сонце сходить на сходї! (Грімкі оплески).

Справу самої реґуляциї учительскої платнї реферував учит. Кісанович. Референт, заявляючи, що єму припав реферат неприємний хочби тому, що буде проектувати платню низшу для учительок чим учителїв, сподїє ся однак, що зуміє переконати слухачів про справедливість того проекту ріжними зглядами, коли вже не говорити про те (!), що учительки не ходять по каварнях і по реставрациях, не пють і по більшій части не курять (!). Справа реґуляциї зустрічає трудности в тім, що на єї цїли може сойм ухвалити всего 500.000 кор., а тут би треба суми далеко більшої. Супроти сего треба держати ся в тих рамках, які є можливі. Бесїдник виходить із того переконаня, що платня зростає не після видатности працї лише після зросту особистих потреб учителя з огляду на удержане родини. Супроти того рішив ся учительский комітет запроектувати для учителїв платню більшу чим для учительок, які й так становлять передовсїм по містах „billiges Material“ — за се знов усунено би зовсїм катеґорию помічних учителїв обсаджувану досї головно жіноцтвом, яке робить учителям по більшій части „Schmutzkonkurrenz“.

Остатоточно ставить референт такий проект платнї:

а) для учителїв, що мають іспит зрілости і кваліфікацию і сталих учителїв релїґії творить ся три катеґориї:

I. катеґория: се директори і учителї шкіл видїлових із платнею: I. степ. платнї 4000 кор., 20% загалу — II. степ. платнї 3200 кор., 50% загалу — III. степ. платнї 2800 кор., 30% загалу.

II. катеґория: се народні надучителї і учителї, що належать до персонального статусу із платнею: I. степ. платнї 4000 кор., 5% загалу, — II. степ. платнї 3000 кор., 20% загалу, — III. степ. платнї 2400 кор., 30% загалу, — IV. степ. платнї 1800 кор., 45% загалу.

III. катеґория: се народні надучителї і учителї, що ще не належать, до персон. статутусу із платнею 1200 кор.

Катеґорию підучителїв зносить ся.

б) оля учительок установляє ся також дві катеґориї:

I. катеґория се директорки і учительки шкіл видїлових із платнею: I. степ. плат. 2400 кор., 30% загалу — II. степ. плат. 2000 кор., 50% загалу — III. степ. плат. 1600 кор., 20% загалу;

II. катеґория се народні надучительки і учительки, що вже находять ся в персональнім статусї із платнею: I. степ. плат. 1800 кор., 20% загалу — II. степ. плат., 1600 кор., 30% загалу — III. степ. плат. 1440 кор., 50% загалу.

Катеґорию підучительок зносить ся.

Учителї й учительки, що мають лише одно сьвідоцтво зрілости одержать адютом в сумі 900 кор.

Учителї I-ої і II-ої катеґориї одержать квінквенїя по 200 кор. на кождім степени платнї. Переходячи на висший степень платнї, тратять попередні квінквенїя. Учительки знов без огляду на степень платнї одержують по 4 квінквенїя і то в першій катеґориї по 200 кор., в другій катеґориї 2 перші по 100 кор., а 2 послїдні по 200 кор.

За дїловодство удержують управителї одно- і двоклясівок по 200 кор., триклясівок по 250 кор., а чотироклясівок 500 корон. За кожду клясу рівнорядну одержує управитель ремунерацию 40 кор.

Додаток на помешкане (Quartiergeld) по тих громадах, що мають мешканців меньше як 8.000 — 480 кор.,

в тих, що більше як 8.000 — 600 кор. Кваліфіковані учителї у учительки, які резиґнують із помешканя в натурі одержують активальний додаток в сумі 300 корон.

Жерелом із якого має покрити сойм сї видатки — се пропінация. Вправдї сам референт є противний таким доходом так само як соц.-дем., але думає, що з огляду на цїль, — якій будуть вони служити не буде мати нарід із сего нїякої страти, але лише користь. Вкінци просить збори приняти резолюцию в дусї своїх виводів.

Конець промови повитали оплески учителїв, приглушені сиканем і окликами невдоволеня учительок. Вже підчас самого реферату знїмали ся між учительками ознаки й оклики невдоволеня, які переходили дуже часто в терпкі дияльоґи з референтом, та до властивої бучі прийшло аж підчас дискусиї, яку отворено над сим нефортунним проектом.

(Конець буде).

Росия й Японїя.

При Порт Артурі розпочали Японцї правильну облогу, втерявши надїю, щоб здобути его одним атаком. Росияни — як доносять з Льондону — випали в недїлю вечером із твердинї, щоб прогнати Японцїв із форту Ічшан, але зістали відперті. Тепер ладять ся знов Японцї до атаку на форти Рікваншану і Ерлюншав. Сей находить ся всего в віддаленю 50 кроків від малих фортів, що є вже в японьских руках.

В Росиї мабуть числять ся із упадком Порту Артура, бо адм. балтийскої фльоти, (яка все ще не виїхалала) Рождественьский заявив, що як до часу его приїзду Порт Артура впаде, то він причалить аж до берегів Владивостока.

В Манджуриї позпочала ся нова кервава борба вже коло самого Мукдену. По короткім відпочинку зведуть оба війска новий смертельний бій. Японьска армія посуває ся звільна під Мукден, оперта лївим крилом о ріку Лїяо, а правим о копальнї вугля в Душан. Японьскі операциї стремлять до того, щоб окружити Росиян. Се поручено ен. Курокі, який із 100 тис. війском мав переступити ріку Гунго. — Збіжа позжинано, через що мають стріли далеке, свобідне поле.

В своїй хатї своя правда і сила і воля!

Родимцї! І опять ми соколи галицкої Руси просимо Вас любі Родимцї о поміч в нашім розпочатім дїлї. Наші відзиви до складаня средств на будову Сокільнї прогомонїли без великого успіху. Але ми пукаємо в третє до Вас. Поможіть нам здвигнути Сокільню! Поможіть нам довершити сей храм а стане ся він певно осередком орґанїзациї і народної служби. Про средства до здвигненя сокільскої сьвятинї, Ви чуєте Родимцї що дня: се 10-коронові позички, та льоси фантової льотериї. І вічно будуть ждати Вас ті самі поклики від соколів: Набувайте позички а Ви наші рускі Красавицї не забувайте про нашу фантову льотерию.

Найже сей поклик не остане без успіху і нехай лепти Ваші вибудують дім не для нас а для Вас, бо ми нїчо иньше як служба Ваша. — Гаразд!

Старшина Тов. ґімн. „Сокіл" у Львові.

НОВИНКИ.

Чернівцї, 22. вересня 1904.

Личні вісти. Віцемаршалок, др. Стефан Смаль-Стоцкий повернув із Відня, де яко начальник „Селяньскої Каси" брав удїл в засїданях центрального заряду „Загального союза хлїборобских спілок в Австриї".

Відзначенє. Цїсар надав повітовому комісареви в Чернівцях Францови Люнцови золотий хрест заслуги з короною.

На засїданю ради шкільної краєвої із 16. вересня 1904. переведено отсї ухвали: Потверджено отворенє отсих кляс рівнорядних: а) Вашківцї (школа дївоча II. кл.), б) Слободзїя-Раранче (II. кл.), в) Усте-Путилє (однокл. нар. шк.), г) Горішні Шерівцї (I. кл.), д) Котул-Баїньский (однокл. нар. шк.), е) Іспас (III. кл.), з) Долїшні Станівцї (I. кл.), ж) Садаґура (школа муж.), і) Арбора (нїм. нар. шк.), й) Ілїшешти (нар. шк. в 1 окр. шк. I. кл.), к) Бадівцї нїмецкі (нїм. нар. шк.), л) Остра (нар. шк. вол.), м) Волока (I. кл. шк. нар.). — Переведено крім поданих нами давнїйше ще отсї іменованя в шк. середних: а) суплентами іменовано Юлїяна Гудечека в I. ґімн. в Чернівцях, Ізр. Шляєра в ґімн. Франц-Йосифа в Серетї, Лаврентия Тамаяґу в гр. прав. ґімн. в Сучаві, Івана Райнарда в учит. сем., Юрія Прелїча і акад. малярів Авґуста Гофмана і Трояна Берґеану в гр. прав. висш. школї реальній, а Теодора (Тойві) Керна в ц. к. II. ґімн. в Чернівцях; б) суплюючим учит. ґімн. в гр. прав. висшій школї реальній Івана Радомского; дальше іменовано в) надучителями: Петра Войновского для Оршівцїв, Дмитра Томоруґа для Кулївцїв, Николая Тевтула для Пядиківцїв; г) сталим учителем Івана Секота для Кучурова малого; д) сталими учительками: сталу підуч. Марію Махневич в Кучорові великім при сьв. Марії, сталу підучит. Евфрозину Дашкевич в Кучурові великім при сьв. Дмитрію, Марію Дроздовску для Юрківцїв, Стефанїю Петровску для Суховерхова і Стефанїю Федорович для Стрілецкого Кута; е) шкільним сторожем при ново отвореній ґімназиї в Кіцмани Івана Легняка, дотеп. надзорцю вязницї в Яслї. Вкінци придїлено управителя школи в Валєсацї, Александра Кисилицю до повненя служби в мужескій школї Ґурагуморі.

Із „Буковиньского Бояна". Слїдуюча проба відбуде ся в пятницю о 7-ій год. вечером, але можна надїятись при більшім удїлї сьпівачок і сьпіваків, як се було в понедїлок. — За виділ: *М. Левицький.*

Краєвий президент іменував учительку Евфрозину Тайбер в Чернівцях і підучительку Ґлїкерію з Дмитриевичів Ісопенко в Сторожинци народними учительками при гр. прав. висшій школї дївочій в Чернівцях. І ось вже в третє не допустила консистория до названої школи сьвідомої Русинки до сповнюваня учительских обовязків. Се один із дальших доказів „прихильности" митрополичої резиденциї до руского народу.

Буковиньска каса щаднича на основі ухвали великого Видїлу із дня 16. с. м. обнижує із днем 1. сїчня 1905 процентову стопу від усїх щадничих вкладок із $4^0/_0$ на $3^3/_4{}^0/_0$, а від гіпотечних пожичок в готівцї із $5^0/_0$ на $4^3/_4{}^0/_0$. Вкладаючим ощадности вільно свої вкладки вибрати, як вони не згоджують ся на обниженє проценту. Нашим „капіталїстам" пригадуємо, що „Руска Каса" платить від щадничих вкладок не то $4^0/_0$ але $5^0/_0$. А з сего вже хиба ясний вислїд, де красше льокувати капітали чи в чужій институциї, чи у своїй. Може бодай сей більший процент спонукає декого із нашої впрочім дуже патріотичної інтелїґенциї до складаня гроший у своїй касї.

Рільнича вистава в Чернівцях. Із причини кількатижневої слоти мусїло господарске тов. „Bucovina", що уряджує рільничу виставу в Чернівцях змінити речинець єї отвореня. Місто 25. с. м. буде она отворена аж 2. жовтня і буде тривати до 4. жовтня включно. На цїли премійованя виставників удїлило мінїстерство рільництва названому господарскому товариству 5 срібних, а 5 бронзових медалїв державних. В отвореню вистави возьме удїл і кн. Гоґенльоге.

Продаж війскових коний. Дня 15. жовтня о 11-ій год. пер. полуднем відбуде ся в державній стаднинї в Радівцях лїцитация 43 коний пригожих до хову або ужитку. Цїну купна треба зложити сейчас в готівцї. Специяльні інформациї що до поодиноких поіменно названих коний можна получити в зарядї стаднини.

Конкурс на дві стипендиї призначені для добрих і пильних учеників тут. школи промислової в висотї 120 кор. розписує черновецкий маґістрат. Стипендиї сї, основані на спомин 25-лїтного цїсарского ювилею, будуть виплачені 2. грудня 1905.

Наука в школї малярства і рисунків акад. маляра, Миколи Івасюка розпічне ся сего року дня 1. жовтня. Зголошувати ся можна що дня від год. 2—5 по полудни в помешканю п. М. I—а при ул. Йосифа ч. 7.

Війскове сьвято. Вчера відбуло ся в семинарскій церкві богослуженє за жовнярів 41. п. п., що погибли в боснїйскій війнї 1878 р. в бою під Сенкович. На памятнику поставленому в честь погибших уміщено величавий вінок.

Виклад п. Вільгельміни Мор „Про жіночий рух в сьвітлї берлїньского конґресу" відбуде ся в друге в пятницю о 7. год. веч. в сали ратушевій. Вступ 1 кор.

Суд повітовий в Чернівцях, а руска мова. Полїтика ґерманїзациї загнїздила ся від якогось часу також і в суді повітовім в Чернівцях. Дня 30 го серпня 1904 р. вніс я звичайний внесок еґзекуцийний, щоби займлено рухомости довжника I. П... Внесок сей списаний машиною до писаня рускими буквами і для того міг судия всьо виразно прочитати. На сей внесок видав судия ухвалу, що завзиває I. Я... внескодавця, щоби написав подане ручними знаками або щоби долучив перевід в нїмецкій мові. I. Я... звернув сю ухвалу до суду з заявою що не обовязаний писати руских букв рукою анї долучувати перевід в в нїмецкій мові. Помимо того не дав ся судия переконати і видав ще раз таку саму ухвалу. Против сеї ухвали вніс I. Я... рекурс до суду краєвого в Чернівцях. Рішенє сего суду подамо пізнїйше. На тепер зазначуємо, що судия, котрий видав наведені ухвали се секретар Реґіюс, вже знаний яко загорілий ґерманїзатор. якому видно не до вподоби руска моаа, хоч се мова краєва, яку повинен шанувати. Маємо певну надїю що висші власти научать сего судию шанувати права рускої мови. — *Іван Якимець.*

Перший снїг. З Вижницї доносять: В недїлю дня 18. с. м. з полудня перший раз сего року забілїли снїгом наші над Черемошскі гори. Особливо кутский Овид пишає ся гарною білостию, що чим більше до верха тим яснїйша, тим більш непорочна. Дивлячись з Вижницкого моста на Черемоши, горі руслом, видко, що всї кичери (верхи) покриті грубою верствою снїгу, а чим дальше глядиш в гори, тим меньше зелени пробиває ся з під снїгу, тільки одна біла плахта аж до хмар. І все таке гарне й приємне, но тільки на вид, бо як раз до того, що сего року в наших горах дуже скупо на сїно, спала на наших Гуцулів скора зима. Дощ падає вже пятий день безнастанно. Потоки зіграли, нищать левади і забирають й ту одробину сїна, що вже поскладана. Черемош ковбками береги лупає, кукурудза і барабоя гниє на поли, бо зібрати годї через дощ, а Гуцули ходять і бідькають ся та все говорять „ба ци иани муть мати сумлїнє та зменьшать податки". — А з околиць Гатни пишуть нам: В понедїлок впав у гірских наших околицях перший снїг. Місцями гори покрили ся білою скатиртию, але небавом дощ змив того передвчасного гостя. Селяни загально побоюють ся по теперішних зливах морозу, котрий знищив би всяку надію на сякий-такий збір кукурудзи. Невеселі вигляди із сегорічних зборів. Мабуть припаде важка зима нашій Буковинї.

Посьвяченє церкви. Минувшої недїлї відбуло ся в селї Мерицеї, сучавского повіту, посьвяченє прав. церкви. Доси мерицейскі люди мусїли ходити до далеко віддаленої церкви в Гатнї, щоби помолитись в церкві і аж по довгих короводах удало ся їм поставити власну церков. З того між народом велика радість і тому згуртував день посьвяченя помимо вельми неприємного веремя величезне число селян і з доохрестности. Але і ту радість закаламучено ось в який спосіб: Посьвяченя доконав консисторский совітник о. Манастирский в сослуженю 8 сьвящеників. Відправа відбувала ся на пів по волоски, а на пів по руски, хоч Мерицея на своїх несповна 2000 мешканцїв має ледви кількох зайшлих із иньших сіл (Міроки і Костини) Румунів. Се дуже здивувало всїх, бо нїхто не відчував потреби волоского богослуженя, окрім — панотцїв і даскалів! Цїкаво було-б знати, чи консисторскі делеґати відносять ся так само „делїкатно" і в тих румуньских селах, де майже нема Русинів, і що до славяньского богослуженя... Та найбільш разячим було поведенє даскалів! Коли треба було відповідати консисторскому делеґатови по церковно-славяньски, даскали не вміли і щось тихо під носом бурмотїли або таки впрост відповідали по румуньски! Навіть „вічну память" в честь померших ктиторів обо многолїтствія в честь цїсаря ті підпанки не вміють сьпівати! Се чимале згіршенє для присутних селян. Видно з того найлїпше, що в черновецкій „даскалїї" вчать мужицких дїтий хиба румуньского шовінїзму, а відтак ті даскали стають емісариями румунїзаторскими по руских селах. Навіть парох о. Баднарескул, хоч самий Румун, був обурений на таких даскалів. Може ся прикра нагода спонукає о. совітника Манастирского, щоб зробив уважн[...] митрополита Репту на ті згіршаючі п[...] науки в „даскалїї"...

Із Горошівцїв. На надзвич[...] загальних зборах каси пожичкової і [...]дничої в Горошівцях, стов. зареєстр[...] з необмеженою порукою, вибрано [...] 18. червня 1904 на місце померлого на[...]чальника, Янка Влайка одноголосно Івона Шевчука начальником, Ґріґория Фуштея заступником а Ілію Фуштея членом пер[...]шої старшини.

Погорджують нїклем злодї[...] Ось сеї ночи обікрали злодїї склад годинників Беняміна Редлїха, вломивши [...] до склепу із подвіря. Злодїї видно [...] аматорами лише благородних ме[...] бо покрали все, але годинники н[...] лишили. Для схарактеризованя чуй[...] черновецкої сторожи безпеченьст[...] дить ся запримітити, що обра[...] склеп находить ся в ринку, vis-a-[...] туша, недалеко електричної лямпи.

Желїзнича катастрофа. В н[...] на 20. вересня наїхала в Ферарі льо[...]мотива, на акій був лише палїй, із усе[...] силою на поспішний потяг, що їхав [...] Больонїї до Венециї. В ваґонах пакунковім і почтовім займив ся огонь і спалив їх до тла. Шестеро людий, вбитих 17 ранених, між послїдними находить ся секретар австр. мінїстерства др. Отто Бажант, який їхав до Риму в справі заключеня торговельного трактату з Італїєю.

Водонош — мілїонером. По передмістях Ясс носив воду цїлий свій вік Ґершон Зелїґ, та ось і до него прийшла в гостї фортуна. Перед кількома днями одержав із Філядельфії рекомендоване письмо з офіцияльним повідомленєм, що один із его свояків, богатий реставратор, який недавно помер, установив его своїм одиноким спадкоємником. Спадщина виносить 1,900.000 корон. Щасливий Зелїґ вже й виїхав до Америки, щоби побрати гроші.

Страшна похибка. Замість сантонїни видав аптикар в Грантолї під Медіоляном стрихнїну. З тої причини померло троє дїтий, а неосторожного аптикаря увязнено.

Видає товариство „Руска Рада" в Чернівцях.
За редакцию відповідає Іван Захарко.
З друкарнї товариства „Рускої Ради" в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.